

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमहाल्मीकीयरामायणम्

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

अष्टाविंशः सर्गः

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीसीतारामाभ्यां नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

अष्टाविंशः सर्गः

विलपन्त्याः सीतायाः प्राणपरित्यागायोद्यमः

सा राक्षसेन्द्रस्य वचो निशम्य
तद् रावणस्य प्रियमप्रियार्ता।
सीता वितत्रास यथा वनान्ते
सिंहाभिपन्ना गजराजकन्या ॥ ५.२८.१ ॥

सा राक्षसीमध्यगता च भीरु-
र्वाग्भिर्भृशं रावणतर्जिता च।
कान्तारमध्ये विजने विसृष्टा
बालेव कन्या विललाप सीता ॥ ५.२८.२ ॥

सत्यं बतेदं प्रवदन्ति लोके
नाकालमृत्युर्भवतीति सन्तः।
यत्राहमेवं परिभर्त्स्यमाना
जीवामि यस्मात् क्षणमप्यपुण्या ॥ ५.२८.३ ॥

सुखाद् विहीनं बहुदुःखपूर्ण-
मिदं तु नूनं हृदयं स्थिरं मे।
विदीर्यते यन्न सहस्रधाद्य
वज्राहतं शृङ्गमिवाचलस्य ॥ ५.२८.४ ॥

नैवास्ति नूनं मम दोषमत्र
वध्याहमस्याप्रियदर्शनस्य।
भावं न चास्याहमनुप्रदातु-
मलं द्विजो मन्त्रमिवाद्दिजाय ॥ ५.२८.५ ॥

नूनं ममाङ्गान्यचिरादनार्यः

शस्त्रैः शितैश्छेत्स्यति राक्षसेन्द्रः।

तस्मिन्ननागच्छति लोकनाथे

गर्भस्थजन्तोरिव शल्यकृन्तः ॥ ५.२८.६ ॥

दुःखं बतेदं ननु दुःखिताया

मासौ चिरायाभिगमिष्यतो द्वौ।

बद्धस्य वध्यस्य यथा निशान्ते

राजोपरोधादिव तस्करस्य ॥ ५.२८.७ ॥

हा राम हा लक्ष्मण हा सुमित्रे

हा राममातः सह मे जनन्यः।

एषा विपद्याम्यहमल्पभाग्या

माहार्णवे नौरिव मूढवाता ॥ ५.२८.८ ॥

तरस्विनौ धारयता मृगस्य

सत्त्वेन रूपं मनुजेन्द्रपुत्रौ।

नूनं विशस्तौ मम कारणात् तौ

सिंहर्षभौ द्वाविव वैद्युतेन ॥ ५.२८.९ ॥

नूनं स कालो मृगरूपधारी

मामल्पभाग्यां लुलुभे तदानीम्।

यत्रार्यपुत्रौ विससर्ज मूढा

रामानुजं लक्ष्मणपूर्वजं च ॥ ५.२८.१० ॥

हा राम सत्यव्रत दीर्घबाहो

हा पूर्णचन्द्रप्रतिमानवक्त्र।

हा जीवलोकस्य हितः प्रियश्च

वध्यां न मां वेत्सि हि राक्षसानाम् ॥ ५.२८.११ ॥

अनन्यदेवत्वमियं क्षमा च

भूमौ च शय्या नियमश्च धर्मे।

पतिव्रतात्वं विफलं ममेदं
कृतं कृतञ्चेष्टिव मानुषाणाम् ॥ ५.२८.१२ ॥

मोघो हि धर्मश्चरितो ममायं
तथैकपत्नीत्वमिदं निरर्थकम् ।
या त्वां न पश्यामि कृशा विवर्णा
हीना त्वया सङ्गमने निराशा ॥ ५.२८.१३ ॥

पितुर्निदेशं नियमेन कृत्वा
वनान्निवृत्तश्चरितव्रतश्च ।
स्त्रीभिस्तु मन्ये विपुलेक्षणामिः
संरंस्यसे वीतभयः कृतार्थः ॥ ५.२८.१४ ॥

अहं तु राम त्वयि जातकामा
चिरं विनाशाय निबद्धभावा ।
मोघं चरित्वाथ तपो व्रतं च
त्यक्ष्यामि धिञ्जीवितमल्पभाग्याम् ॥ ५.२८.१५ ॥

सञ्जीवितं क्षिप्रमहं त्यजेयं
विषेण शस्त्रेण शितेन वापि ।
विषस्य दाता न तु मेऽस्ति कश्चि-
च्छस्त्रस्य वा वेश्मनि राक्षसस्य ॥ ५.२८.१६ ॥

शोकाभितप्ता बहुधा विचिन्त्य
सीताथ वेणीग्रथनं गृहीत्वा ।
उद्बद्ध्य वेण्युद्ग्रथनेन शीघ्र-
महं गमिष्यामि यमस्य मूलम् ॥ ५.२८.१७ ॥

उपस्थिता सा मृदुसर्वगात्री
शाखां गृहीत्वा च नगस्य तस्य ।
तस्यास्तु रामं प्रविचिन्तयन्त्या
रामानुजं स्वं च कुलं शुभाङ्ग्याः ॥ ५.२८.१८ ॥

तस्या विशोकानि तदा बहूनि
धैर्यार्जितानि प्रवराणि लोके।
प्रादुर्निमित्तानि तदा बभूवुः
पुरापि सिद्धान्युपलक्षितानि ॥ ५.२८.१९ ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डेऽष्टाविंशः सर्गः ॥